

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší soud**, se sídlem Burešova 20, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2014, čj. 30 Cdo 4047/2013 – 231, o námitce podjatosti JUDr. Miluše Doškové vznesené žalobcem v řízení vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 163/2014,

t a k t o :

Soudkyně Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Došková **není vyloučena** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 163/2014.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Žalobce se domáhal u Krajského soudu v Brně zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2014, čj. 30 Cdo 4047/2013 – 231. Krajský soud usnesením ze dne 9. 7. 2014, čj. 30 A 45/2014 – 12, odmítl podání žalobce pro nedostatek pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví k projednání věci.

2. Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností, která je Nejvyšším správním soudem vedena pod sp. zn. 2 As 163/2014.

3. Podáním ze dne 1. 10. 2014 stěžovatel vznesl námitku podjatosti soudkyně Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Doškové. Podle stěžovatele JUDr. Došková jednala ve věci sp. zn. 2 As 87/2014 v rozporu s dobrými mravy, zákony České republiky a Ústavou. Usnesení vydané v předmětné věci je podle stěžovatele přezkoumáváno u Krajského soudu v Brně, jehož spisová značka není stěžovateli známa.

II.

4. JUDr. Došková ve vyjádření k námitce podjatosti uvedla, že nemá žádný poměr k účastníkům řízení, nepodílela se na projednávání ani rozhodnutí věci u žalovaného, ani v předchozím soudním řízení.

III.

5. Námitka podjatosti JUDr. Doškové vznesená stěžovatelem ve věci sp. zn. 2 As 163/2014 podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 1. 10. 2014 není důvodná.

6. Soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, pokud se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou také soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou

okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech (§ 8 odst. 1 s. ř. s.).

7. Za poměr k věci ve smyslu citovaného ustanovení se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl rovněž soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání nebo ze spisu. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům pak mohou vedle vztahů příbuzenských a obdobných vzniknout i tehdy, je-li vztah soudce k účastníkům, popř. jejich zástupcům nepřiměřeně přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

8. Námitka podjatosti, kterou účastník řízení může uplatnit podle § 8 odst. 5 s. ř. s., musí být zdůvodněna a účastník řízení musí uvést konkrétní skutečnosti, z nichž tvrzenou podjatost dovozuje. Rozhodnutí o vyloučení soudce totiž představuje výjimku z ústavní zásady, podle které nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudu nebo soudci a přikázána jinému soudu nebo soudci, je vyhrazen pouze pro ojedinělé případy. Soudce může být vyloučen z projednání a rozhodnutí přidělené věci jen ze skutečně závažných důvodů, které mu brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

9. Stěžovatel namítl, že JUDr. Došková jednala ve věci sp. zn. 2 As 87/2014 v rozporu s dobrými mravy, zákony České republiky a Ústavou. Brojil tedy proti postupu a rozhodování soudkyně JUDr. Doškové v řízení o jiné věci vedené u Nejvyššího správního soudu. Taková námitka nemůže být důvodem pro vyloučení soudce (§ 8 odst. 1 s. ř. s.; viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, čj. 6 Ads 123/2007 – 53, všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

10. Jiné konkrétní skutečnosti, které by zavdávaly pochybnost o nepodjatosti soudkyně JUDr. Doškové, stěžovatel neuvedl. Takové skutečnosti nevyplývají ani z vyjádření JUDr. Doškové.

11. Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že soudkyně JUDr. Miluše Došková není vyloučena z projednání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 163/2014.

12. Závěrem Nejvyšší správní soud podotýká, že již opakovaně upozornil stěžovatele na skutečnost, že podjatost soudce nelze namítat z důvodu jeho postupu a rozhodování v jiné věci (viz např. usnesení ze dne 17. 7. 2014, čj. Nao 232/2014 – 18, ze dne 19. 6. 2014, čj. Nao 239/2014 – 28, ze dne 27. 11. 2013, čj. Nao 90/2013 – 43, nebo ze dne 31. 10. 2013, čj. Nao 55/2013 – 54). Názor Nejvyššího správního soudu na tuto problematiku proto musí být stěžovateli nepochybně znám. Opakované uplatnění téže zjevně nedůvodné námitky vzbuzuje dojem, že stěžovatel uplatňuje svá procesní práva pouze s cílem ztížit průběh soudního řízení, nikoliv za účelem ochrany svých veřejných subjektivních práv.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 13. listopadu 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu